

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י פמ"י (פלילי)

נגד

הנאשם

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי

גזר דין

גרסה מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים בהסכמת הצדדים

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 8.8.2018 בשעת ערב, נסעה י"א (המתלוננת) ברכבת הקלה בירושלים. הנאשם, אשר נסע אף הוא ברכבת אותה עת, הבחין במתלוננת, אשר עמדה לידו ברכבת, נצמד אליה כשגבה מופנה אליו, והתחכך בגופה לאורך הנסיעה, אשר ארכה מספר דקות. בשלב מסוים במהלך הנסיעה, בעת שהיה הנאשם צמוד למתלוננת, נגע הנאשם בישבנה של המתלוננת ומישש אותו למשך כדקה, עד להגיעו לסיפוק מיני.

מהלך הדיון

הנאשם נעצר מיד לאחר האירוע נשוא כתב האישום, ביום 8.8.2018 והובא למחרת לדיון בבקשה להאריך את מעצרו. בסופו של הדיון הגיעו הצדדים להסכמה, לפיה ישוחרר הנאשם למעצר בית. ההסכמה קיבלה תוקף של החלטה והנאשם שוחרר ביום 9.8.2018 (מ"י 18-08-19184). מעצר הבית בוטל מאליו ביום 13.8.2018 נוכח הסכמת הצדדים. כתב האישום הוגש ביום 14.10.2018.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

ביום 25.3.2019 מסר הנאשם תשובתו לאישום, לפיה הוא מודה בעובדות כתב האישום למעט הנטען, כי התחכך בגופה של המתלוננת לאורך הנסיעה, וכי משך הזמן שבו מישש את ישבנה של המתלוננת ארך כדקה.

בישיבה שהתקיימה ביום 19.4.2019 הודיעה המאשימה, כי תסכים לקבל את תשובתו של הנאשם ולהרשיעו על-פיה. לפיכך, הורשע הנאשם על-פי הודאתו האמורה, בביצוע עבירה של מעשה מגונה. לאחר הרשעתו, נשלח הנאשם לשירות המבחן וכן נשלח, לבקשת המאשימה, למרכז להערכת מסוכנות. בהחלטתי ביקשתי משירות המבחן להכין תסקיר ביניים נוכח טיפול פרטי בו שולב הנאשם, וזאת לבקשת בא-כוחו.

ביום 19.5.2019 הגיש שירות המבחן תסקיר אותו הכתיר כ"תסקיר מעצר". בתסקיר גולל השירות את קורותיו של הנאשם, עמד על כך שבעקבות אירוע בעברו של הנאשם הורחק מהישיבה בה למד לזמן קצוב, ולאחר מכן הופנה לאבחון והחל לקבל טיפול תרופתי. לאחר האירוע נשוא כתב האישום החל לקבל זריקות "דקפפטיל" להפחתת הדחף המיני וכן הוא מלווה ע"י אדם שאינו איש מקצוע. נוכח נישואיו של הנאשם, הפסיק ליטול את הזריקה מתוך כוונה להפוך להורה. שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית בשלב הראשון. בהסכמת הצדדים הטלתי על הנאשם צו פיקוח מעצרים על-מנת לאפשר שילובו בקבוצה הטיפולית.

בדיון שהתקיים ביום 24.12.2019 הוחלט על דחיית הטיעונים לעונש לאחר קבלת תסקיר משלים משירות המבחן, נוכח טיפול בו שולב הנאשם, וכן הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעתו בעניינו של הנאשם, הגם שהמאשימה טענה כי עמדתה למאסר. הואיל והממונה על עבודות השירות לא מצא מקום השמה מתאים לנאשם, הוריתי על עריכת הערכת מסוכנות נוספת ועדכנית וכן על עריכת תסקיר נוסף.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקיר שהוגש בחודש אוקטובר 2019 עולה, כי מדובר בנאשם כבן 23 נשוי ללא ילדים. הוא בן למשפחה חרדית מרובת ילדים. הוא גדל והתחנך במסגרות חרדיות של "...." עד להגיעו לישיבה גדולה, בה חדל ללמוד עם נישואיו ומעברו להתגורר סמוך לירושלים. אשתו אינה מודעת לעבירות

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

ובעצת רבנים אמר לשירות המבחן, כי יחשוף בפניה את דבר ההליך הפלילי לאחר סיומו. הנאשם שיתף באירועים מיניים מעברו כמפורט בתסקיר, ושלא מצאתי לפרטם מפאת צנעת הפרט. אשר לעבירה, הנאשם נטל בפני שירות המבחן אחריות מלאה לביצוע המעשים. לדבריו, רק לאחר חקירתו במשטרה הבין, לראשונה, את משמעות המעשים ואת מידת פגיעתם בקורבן. שירות המבחן עמד כך שהנאשם נמצא באותה עת בעיצומו של טיפול קבוצתי עמו הוא משתף פעולה. שירות המבחן התייחס לממצאי הערכת המסוכנות, וביקש לדחות את המשך הדיון בשל הרצון למצות את התהליך הטיפולי.

בתסקיר מחודש דצמבר 2019 נמסר, כי הנאשם סיים בהצלחה את הקבוצה הטיפולית הראשונה. שירות המבחן סבר, נוכח אבחונו המיני של הנאשם, כי מן הראוי לשלבו במסגרת אינטנסיבית. הוצע לו להשתלב במרכז היום "מעגלים". הנאשם הביע נכונות ראשונית לכך, ואולם לאחר שהות בה התייעץ עם אנשי קהילתו, ובעיקר בשל חוסר הרצון לגלות לאשתו על אודות ההליך הפלילי, ביקש להימנע משילובו שם. תחת זאת המליץ שירות המבחן לשלבו בקבוצה טיפולית נוספת. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר קצר בעבודות שירות, פיצוי למתלוננת ומאסר מותנה, תוך הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי.

באותה נקודת זמן לא סברתי שניתן לסיים את ההליכים, ושכתי והפניתי את הנאשם לשירות המבחן.

בתסקיר מחודש אפריל 2020 ציין שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בקבוצה הטיפולית הנוספת, אך בשל משבר הקורונה, פעילותה הופסקה. במפגשים בהם השתתף נטל הנאשם חלק פעיל. כמו כן, במהלך תקופת הדחייה גילה הנאשם לאשתו את דבר העבירה וההליך המשפטי, ולדבריו, גילתה כלפיו גישה מכילה ותומכת. שירות המבחן שב על המלצתו.

בתסקיר האחרון מחודש נובמבר 2020 עדכן שירות המבחן, כי הנאשם, כיום כבן 24, מצפה ללידת בנו הראשון בחודשים הקרובים. השירות עמד על הערכת מנחי הקבוצה הייעודית בה משתתף הנאשם את התקדמותו של הנאשם, לפיה הם אינם שותפים להערכתו של מעריך המסוכנות כי רמת המסוכנות נותרה בעינה. לסברת מנחי הקבוצה, הנאשם משתף פעולה באופן מלא בתהליך הטיפולי ורכש כלים משמעותיים להתמודד עם מצבו, הגם שעדיין עליו לעבור כברת דרך טיפולית. השירות שוחח עם הנאשם, וזה הביע לפני השירות את התהליך שעבר, ואת תסכולו מכך שהערכת המסוכנות

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

נותרה בעינה. לטעמו מאמציו "אינם נראים" והדבר מתסכל אותו. הנאשם שב על מחויבותו להמשיך בטיפול ועמד על חשיבות הטיפול עבורו. שירות המבחן אף הוא מעריך, כי חלה התקדמות טיפולית בעניינו של הנאשם, וכי הוא מביע רצון כן ואמיתי להתקדם באפיק זה, כמו גם צעדים שנקט בפועל באותו הקשר. השירות סבר, כי יש להטיל על הנאשם עבודות שירות לתקופה קצרה, ואולם נוכח חוות דעת הממונה המליץ על ענישה חליפית בדמות של"ץ בהיקף 180 שעות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן למשך שנה וחצי.

הערכות המסוכנות מטעם המרכז להערכת מסוכנות

מהערכת המסוכנות שנערכה ביום 7.6.2019 עולה, כי הנאשם, בן למשפחה חרדית, כבן 23 בעת הבדיקה, נשוי ללא ילדים, ללא רישום פלילי. הוא החמישי מבין 12 ילדים, התחנך במסגרות חרדיות וכיום ממשיך להיות תלמיד בכולל. בשל אורחות חייו לא גויס לצבא וכן מעולם לא עבד לפרנסתו. מעריך המסוכנות ד"ר גדי רוזנברג, סבר כי מדובר במי שפיתח סטיה מינית פרוטריסטית (הפקת הנאה מינית מהתחככות באחר) בשילוב עם רמת דחף מיני מוגבר. על-פי המידע שעלה מהבדיקה וכן לנוכח מאפייני הסטיה, הסיק מעריך המסוכנות כי היו אירועים בעבר, וכי מדובר ב"סטיה עיקשת שקשה לשלוט בה". נוכח מכלול השיקולים, הסיק מעריך המסוכנות כי נשקפת מן הנאשם **מסוכנות בינונית גבוהה** למועדות מינית, וצייץ כי טיפול תרופתי עשוי להוריד את רמת האיום הנשקפת מעברייני המין, אך לא את רמת המסוכנות. על כן המליץ על טיפול ייעודי לעברייני מין.

הערכת המסוכנות הנוספת הוגשה ביום 29.9.2020. מעריך המסוכנות, מר פאדי סמאר, עמד על המשך הטיפול שעבר הנאשם, על העובדה כי שיתף את אשתו והוריו בדבר העבירה וההליך ועל נטילת אחריותו למעשים. המעריך סבר כי הלכה למעשה, השלב הטיפולי בו נמצא הנאשם בתהליך הוא ראשוני, והוא "טרם פיתח תובנות מעמיקות ביחס לעוצמת הסטייה המינית ממנה סובל ומעגל העבירה אותו מבין כיום ברמה כללית בלבד". לפיכך סבר המעריך, כי רמת המסוכנות **נותרה בינונית גבוהה**, וכי הנאשם זקוק לתהליך טיפולי ממושך.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

ביום 29.7.2020 הגיש הממונה על עבודות השירות את חוות דעתו ממנה עולה, כי הנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, בשל מסוכנותו המינית והיעדר מעסיק שיהא מוכן להעסיקו. לבקשת הסניגור הוריתי לממונה להגיש לבית המשפט במעמד צד אחד את רשימת המעסיקים. בהחלטתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

מיום 25.8.2020 קבעתי כי הממונה מילא את תפקידו כראוי ומיצה את ניסיונותיו למצוא לנאשם מקום השמה.

טיעוני הצדדים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל משום שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, והסכימה כי ניתן להתחיל את המתחם מענישה בעבודות שירות. מאידך, עתר הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן.

עקרון ההלימה - בכוא בית המשפט לגזור את הדין, עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם על-פי עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערך המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים – עבירות מין פוגעות באוטונומיה של האדם, בתחושת הכבוד העצמי ובתחושת הביטחון הפיזי והנפשי שלו, וכן ביכולתו של האדם לתכנן ולנהל את חייו בחופשיות. גם פגיעה אקראית לכאורה במרחב הציבורי, טומנת בחובה נזקים כבדים לקורבן, בשל החדירה הבלתי מורשית למעגל האינטימי ביותר של האדם – גופו ונפשו, אשר עומד בניגוד גמור לציפיה הטבעית של כל אדם, לחוש בטוח במרחב הציבורי, בקרב אנשים אחרים. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות – אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בניצול הזדמנות. התנהגותו חסרת השליטה של הנאשם נובעת ישירות מעומק העיוות המחשבתי והסטייה המינית ממנה הוא סובל, וכעומק הסטייה, כך הקושי של הנאשם לשלוט במעשיו. במעשה עצמו הייתה הסלמה, מהתחככות, למגע של ממש ומישוש ישבנה של המתלוננת, עד הגעה לפורקן מיני. יש בכך כיעור משמעותי. לפיכך, הנאשם אחראי בלעדית למעשים, היה מודע באופן מלא לפסול שבהם בעת עשייתם, ובכל זאת לא נמנע מלבצעם. בפועל נגרם נזק למתלוננת, שאירוע זה גרם לה למצוקה ולבקשת עזרה מסביבתה, דבר שהביא לכידתו של הנאשם מיד לאחר האירוע. הנזק הפוטנציאלי גדול, כפי שעמדתי על כך בפרק הערכים המוגנים. המתלוננת המחישה בהצהרת נפגעת העבירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

מטעמה, כי האירוע פגע בביטחונה העצמי, ובכל פעם שהיא עולה לרכבת "אני מרגישה שחוזרת לי החרדה שוב פעם ואני נמנעת מלעלות לרכבת כשהיא עמוסה בעיקר". כמו כן כתבה: "יש לי חוסר אמון בגברים וזה ציר שמשפיע עלי ואני עומדת על המשמר כדי לשמור על עצמי".

אשר למדיניות הענישה הנוהגת – ברע"פ 2341/18 פלוני נ' מ"י (מיום 27.3.2019) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשים ועונש של 8 חודשי מאסר בפועל בנסיבות חמורות ממקורנו, בהן הנאשם ביצע מעשים מיניים בטרמפיסטית, תוך שהכריחה להתפשט; ברע"פ 6300/16 שנאן נ' מ"י (מיום 18.8.2016) אושר מתחם ענישה שבין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי עבודות שירות בנסיבות חמורות ממקורנו, בהן ביצע הנאשם מספר מעשים מגונים בקטינות כשהיה מלווה של טיולי בית ספר; ברע"פ 5205/15 טנוס נ' מ"י (מיום 9.8.2015) אישר בית המשפט העליון מתחם שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות בנסיבות של ביצוע שתי עבירות של התחככות באותה נוסעת בתחבורה הציבורית וזאת בהפרש של מספר שנים בין אירוע לאירוע. באותן נסיבות דובר בנאשם מועד בעל הרשעות קודמות ומאסר מותנה, ובסופו של יום הוא נדון ל-12 חודשי מאסר. מקרה זה חמור ממקורנו. ברע"פ 223/13 פלוני נ' מ"י (מיום 13.11.2013) נדון מקרהו של רופא שביצע מעשה מגונה בכוח במטופלת. שם הסתיים התיק בשל נסיבותיו החריגות, במאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות, חלף עונש מאסר של 10 חודשים. ברע"פ 3621/19 פלוני נ' מ"י (מיום 2.6.2019) נדון מקרהו של נהג אוטובוס שביצע מעשים מגונים והטרדה מינית בנוסעת, קטינה בת 14, כשהציע לה הצעות מיניות, נישק וחיבק אותה בניגוד לרצונה. שם הוטל על הנאשם של"ץ בהיקף 200 שעות, מאסר מותנה ועונשים נוספים, ורשות הערעור נסובה סביב עצם שאלת ההרשעה. הבקשה נדחתה.

אשר לפסיקה אליה היפנתה המאשימה – ת"פ (רמלה) 42624-01-18 מ"י נ' אסף (מיום 24.1.2019) – מדובר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו מה גם שנשמעו בתיק הוכחות ולא נחסכה העדת המתלוננת; עפ"ג (י-ם) 27848-10-17 דחליקה נ' מ"י (מיום 16.12.2014) – גם שם בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, לרבות אופן התנהלות ההליך ושמיעת רוב הראיות; גם בת"פ (י-ם) 42052-07-14 מ"י נ' בראנץ (מיום 13.1.2016) דובר בנסיבות קשות יותר.

אשר לפסיקה אליה היפנה הסניגור – הפסיקה שהוגשה אכן מוכיחה מנעד ענישה נרחב בנסיבות שונות ואף חמורות יותר, שיכול להתחיל גם במאסר על-תנאי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

מתחם הענישה – נדמה, כי במכלול הנסיבות, ובעיקר נוכח עקרון ההלימה, יש להעמיד את מתחם הענישה על בין חודש ועד 10 חודשי מאסר, לרבות אפשרות הריצוי בעבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה – מחד ולקולא, הנאשם נטל אחריות מלאה למעשים, הביעה אמפתיה למתלוננת, התגבר על הקושי של חשיפה בפני בת זוגו והוריו, והביע במילים ובמעשים לאורך זמן מחוייבות לתהליך הטיפולי עמו שיתף פעולה באופן מלא. כמו כן הנאשם נעדר עבר פלילי ולא נפתחו לו תיקים חדשים, ומאז המעשה, נישא וכיום מצפה להולדת בנו הראשון. מאידך ולחומרא, הערכות המסוכנות מלמדות על מסוכנות בינונית גבוהה שטרם שכחה, וזאת על אף התהליך הטיפולי. בהקשר זה אפנה להערה בהמשך.

המיקום במתחם – נוכח זאת, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם אותו קבעתי. אלא שמתעמי שיקום, סברתי שיש לסטות ממתחם הענישה לקולא. הנאשם החל בתהליך טיפולי עוד לפני שהופנה לשירות המבחן, והוא נמצא במעקב תקופה ארוכה. במהלך טיפול זה נטל הנאשם אחריות מלאה למעשים, שיתף את משפחתו במעשים ובתהליך שהוא עובר, ושיתף פעולה באופן מלא בתהליך הטיפולי. נדמה, כי עוד כברת דרך לפני הנאשם מבחינת המשך התהליך הטיפולי, ולכן הערכת המסוכנות הנוספת הותירה את רמת המסוכנות בעינה. אלא שסברתי, שהנאשם הוכיח במילים ובמעשים לאורך תקופה ארוכה את רצינותו בהיבט השיקומי, ולכן יש להלום מאמצים והישגים אלו באימוץ המלצת שירות המבחן. מעבר לכך, לא מקובל עלי, כי "תוצאה אוטומטית" של אי-התאמת נאשם לריצוי עבודות שירות, תסתיים בהטלת מאסר בפועל. יש לבחון כל מקרה לגופו על-פי עקרון האינדיבידואליות בגזירת הדין. בענייננו, הגם שסברתי שהממונה ביצע מלאכתו נאמנה בניסיון כן לחפש לנאשם מקום השמה, אני סבור שהערכת המסוכנות אינה תואמת לגמרי את נסיבות המעשה והעושה, כפי שגם מתרשמים מטפלו של הנאשם, ואין לי ספק, שלו הייתה מסקנת מעריכי המסוכנות שונה, היה נמצא לנאשם מקום השמה, שכן ניסיוני המקצועי מלמד, כי בנסיבות חמורות יותר של ביצוע עבירות מין, נמצא פתרון. מכל מקום, אין מדובר במי שמנותק מטיפול, אלא ההיפך מכך. גם אם אין זה הטיפול הראשוני עליו המליץ שירות המבחן, מדובר בטיפול ובמעקב המותאמים גם לאורחות חייו של הנאשם, נתון שלא ניתן להתעלם ממנו במכלול הנסיבות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-10-31932 מדינת ישראל נ' פלוני

גזירת הדין

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 450 שעות שירות לתועלת הציבור, על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש בתוך 30 יום מהיום. הובהר לנאשם כי אם לא יקיים את הוראות שירות המבחן, יהא רשאי השירות לעתור להפקעת הצו ולהטיל על הנאשם כל עונש אחר לרבות מאסר בפועל;
- ב. 12 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת מין בתוך שלוש שנים מהיום למעט עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מינית;
- ג. חודשיים מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית בתוך שלוש שנים מהיום;
- ד. 5,000 ש"ח פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, וזאת עד ליום 1.3.2021. לא ישולם הפיצוי במועד, יועמד לפירעון מידי ויישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק;
- ה. צו מבחן למשך 18 מהיום. הובהרו לנאשם משמעויות הצו וחובת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן במהלך התקופה, שאם לא כן ניתן יהיה לעתור להפקעת הצו והטלת עונש חלופי לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות ולמרכז להערכת המסוכנות. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

דוד שאול גבאי ריכטר, שופט